

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. шал. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1—4 год. передпол.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. в. Румунії
150 лей, Болгарії 750 зл.,
Австрії 750 ал. З інших
адреси і дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Американська відповідь

Від останньої війни Америка кілька разів заявляла про потребу близьких взаємин з Європою і про можливість, що буде приведена пірвати з нею останні нитки дружньої симпатії. Нерізань відношення Америки до Європи йшло в парі з хвилюваннями європейської політики. Вже сама ролія Америки в останній війні була повної характеристична: коли союзники вийшли переможцями і склали умовини, які мають накинута переможцям державам — Америка в пору відійшла на бік і не хотіла приложити руки до миру, який був наслідком війни з її діяльною участю.

Все це ще раз приходиться на думку з нагоди програмової промови нового американського амбасадора у Лондоні, Гогтона, який з допущення свого уряду ще раз ажував становище Америки до Європи. Європейська преса має чимало труднощів в її інтерпретації, тому, що американський дипломат не хотів нікого вразити, всім дати батьківську раду і торкаючись наскрізь практичних питань, на ніщо ясно не вказав пальцем. Провідна думка цієї промови не нова; ми чули її при нагоді проекту Дола, який Американи надіслали Європу: — коли європейські народи бажать миру, Америка допоможе їм великосердо по змозі своїх сил; але доки ситуація залишається неясною та невпевною, як нині, співучасть Америки в європейських справах буде зменшуватись щораз більше. Виною цієї невпевної ситуації є не достача доброї волі між народами.

Цей останній висновок французька преса звертає на адресу злої волі Німеччини, яка загрожуює мирові, а німечка на адресу Франції. Пуже можливо, що Американиц признав би їм обом рашю. В цій заяві важливий факт, що Америка заближувалась до англійського ставовища. Від часу візавання англо-американського союзу давно вже не було такого зближення між Лондоном і Вашингтоном. Є поглядати, що Англія у змаганні довести свій фунт стерлінг до паритету золота слідкує за Америкою. Англійська преса з приводу агальної промови переводить паралелі між політикою двох держав. "Таймс" стверджує солідарність діянови щодо європейської кривди, а одночасно звертає увагу, що... проте Англія нале-

жить до Європи і що не може відмежуватись від її ділових справ та політичних.

Осторога Америки ясна в однім пункті: що не можна рахувати на її матеріальну підмогу в атмосфері, яка пахне новою війною, себто в ситуації, в якій вкладений долар може в одну мін стати беззартним папірцем. В одній осторозі чути ще відгуки непорозуміння, з яких почалося здійснювання версальського договору. Америка стояла на тому, що мировий договір повинен затерти різниці між переможцями і переможеними. І нині повторює вона дипломатично, що не хоче знати, хто вважає себе в праві на основі цього договору нахидати умо-

вини тим, що вважають себе покровдженими. Вона стверджує лише факт, що так далі політики вести не можна, бо це веде до економічної катастрофи і до війни. Є це проповідь з усіма прикметами американської умовности: і на тему практичного "бізнесу" і з рисами неясного ідеалізму, що відхиликається до "доброї волі" народів та держав.

Можна сумніватись, чи самі творці слова американського уряду листачуть Європі. З ними мусить іти в парі практична співучасть у відбудові повоєнної Європи. І саме в цьому є деяка суперечність. Практична співучасть означає вкладення фондів в Європу, якої Америка потребує, а до якої не має довіри. А Європа ще більше потрібна Америки і ще менше має довіри до себе самої.

сулою відповідальності. Надано в Римі двох присудили за це на 50 зол. карі. Ми пласли до містостерства запит: чи за чванання є кара, але п. директор департаменту запласє нам, що в розлязні цієї справи є якийсь комплікації.

Коли йдуть допомоги на польські освітні товариства, то

ні сотика не йде на наші

Наук. Тов. ім. Шевченка або "Прогресу". Ви маєте навіть окремі субсидії для артистів та денікарів — 107.000 зол. Коли така позиція йде на таку цілю, а одночасно зачинається по селах школи, то вибачте, але такої фінансової політики ми не в силі арозуміти. Офіційна табеля зачинених шкіл неповна. Знаю приклади хоча би з одного дубенського повіту: Волинцю, Волицю, Збитинську, Волицю Страклівську. Там зачинають школи будімо зазла малої фреквенції дітей, а в дійсности на те, щоби привезло і населення посиляти дітей до польської школи, до сусіднього села.

Паралельно зі законами про свободу мови для націй, меншостей іде масильна заміна шкільної мови в Галичині, з української на польську. Може вам прочитати лише з одного числа часопису скількі їх зачинено: повіт Перемішлянський: Уайв, Тучна, Липаць, Вишнівський, Коросно, Янчин, Вовків, Новосілка, Гульків, Добрянський, Чермернівський, Плетенівський, Полюківський і великий і т. и.

переміненю 23 шкіл в однім повіті

з українських на польські.

Масте в бюджеті також 100.000 на те, щоби святкувати ввсело 3-го травня. Думате про забаву в часі голоду, хоча на селі починається голодовий тиф (Пос. Скріпка: будуть вибирати королеву)? А прощій голод на західно-українських землях не є лише наслідком неурожаю і його приготували незгоєні воєнні рани, шестидітні господарства польського уряду, колонізація, відбудова, данини і т. п. Ви тут бачитеся, а секвестратори з дубенського повіту не мають чого стягнути з населення. Проти такої господарки ми протестуємо.

Масте ще позицію 2.689.123 зол. для опіки над мистецтвами і на артистичну пропаганду. Це гарна річ, але не в часі загальної нужди і знищення села. Ми не то не в силі дістати сотика на українське мистецтво, але

не заасіди нземо дозвіл на а маторську виставу —

кажуть нам, що й до цього треба адвоката.

Масте ще позицію 100.000 зол. на пам'ятник Мікешевчові і 100.000 Шопенів. Гарна річ, але і це краше було би відложити на який часи. Коли ми Україну будувемо пам'ятник Шевченкові, то робимо це з дрібних селянських складок, з праці, що пахне потом твердих рук. Біди ці наші пам'ятники, але коли й такі хочемо відкрити, то урядові чинники, як ар. у Вінниках, ставляють різкі перепони і треба азільварачових інтервенцій.

(Довідаємо буда.)

Політика повної негациї.

Соймова промова посла С. Козницького підчас дебати над бюджетом міністерства освіти.

(Продолження.)

Вищі школи знищили польський уряд уловні. Дарма, що ми не мали вищих українських шкіл, але мали утлакаїстичний університет у Львові і в Празі, Австрії (П. Римар: Не було і) Було 12 катедр і цього не заперечите, хоча би як ви кричали та писали у "Слозі польській". Того, що ми мали за уряду шкільської Австрії, цього ми не маємо у відродженій Польщі. Університет став зовсім польським — ні одногодинного викладача нема по українськи. Ясно, що академічна молодь не могла глядіти на це байдуже і почала творити приватний університет. Цей університет переслідають і нині він гніздяться в сутернах.

мов у катакомбах, куди ховались християне перед поганами. Ур. 1922. сойм рішив, що 1924 р. має повстати окремий університет для української національности. Цього рішення не виконали. Правда, що міністр закорд. справ на форумі Ліги Націй хвалився за кордоном шим університетом і шкільними законами. У бюджеті записано на таку мету 260.000 зол. А на польський університет іде 3.000.000, то 260.000 йде на якийсь "русскі інститут". Чи це не смішне? Ми цього прийняти не можемо. Чи селське відношення населення тако,

що нам належаться три вищі школи. (Пос. Скріпка: Пац министр сміється з цього). У таких умовах український наряд не має забезпеченого культурного розвитку, а інтелігенція засуджена на безробіття. Нпр. польська адвокатура в Римі не приймає до своєї громади не Поляків. Судівництво ціле польське. Щодо лікарів то їм доказують, що вони не є польськими громадянами, будімо

не-Поляк не може лічити на- дужих.

Про вчителів і не казати. А інші професії замінять улаш. А коли звільняють Українця з державної посади, то це місце резервується для Поляка.

Увесь бюджет шитий чорною ниткою ворожнечі до культурних потреб населення. Сам п. справоздавець Римар передас цифри: з 326 шкіл лише одну вибудували на Поліссю і ні одної на Волині. Так розділяють державні кредити. Вам відомо, що війна велась на наших — як ви кажете — "кресах", білоруських та українських землях і що там найбільше руйн, але ви відбудовуєте що? Костелі, а не школи (Голос: колонії для урядовців).

Середніх шкіл удержує держава 255. Ми маємо претенсії до яких 500 кілох, а не маємо навіть 10, лише 8 середніх українських шкіл удержує держава — і то ні одної на Волині, Поліссю, Холмщині. Професіональних шкіл є 254 у Польщі, торговельних кільканайцять,

але ми не маємо ні одної.

З державних субвенцій українське приватне шкільництво не одержало ні гроша. Коли якась громада ухвалює допомугу для нашої школи, тоді староста цього не затверджує. Так було в кременецькій гімназії і в Берестію. Ше наших учителів за навчання тягнуть до суду. З одного боку уряд виконлюється тим, що не має кредитів на школу в кожнім селі, а коли ми наймаємо своїх учителів, що вчать по хатах, тоді їх тягнуть на це до

Med. skaz. "Dilo" we Lwowie, Pr. 341/25. W imieniu Izby Gubernatorskiej Polskiej! Sad okregowy karzy orzekl na wniosek Prokuratury przy tymże Sadzie, jako Trybunal Prezowy we Lwowie, ze treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie "Dilo" Nr. 100 (10.482) z dnia 9.V. 1925, w artykule pod tytułem 1) "Oni pro quo" między słowami a) czechy trzymal... b) Takych "qui pro quo" b) polskobos naroda... c) Etnajut ktyci, c) dla "kresow"... d) Pol. Pldhirskej, d) rozboru kshorpl... e) Ne budemo, e) "Il-oi instau- sji ne je, g) 36.000 zlot... a) Istnuje liberal- na. 2) "Sag u Riwoim" między słowami: zwidkio plokurizora... a) Predsidnyk ludu. 3) "Hospodarska ruina Polzecz" między słowami: a) lankuskiej i polskiej... a) Francus- kiej wlad. b) publiczności opinji... a) Ale chocz, c) i od słow: ukazytu danymu... do kłosu artykułu. 4) "USK" między słowami: a) Akademii palaczki... a) Balaca! howo- ty b) Polzecz... a) Wkinci rezolucja. 5) "Oni nad kłazimskym postawu" między slo-

wami: zarejestrylu obywatelstwenia... a) nowy incident. 6) "Widoczny i komunikaty" między słowami: a) pokonytuzja liniam... a) maje na uwazi, b) waly mentu... a) cel iz narodu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) ustawy karnej w ustępie pod 1) 5) a) okaz występku z art. VIII, ust. 1, 17.XII. 1862 Dzpp. Nr. 8. 1863 w ustępie pod 2) zawiera znamiona zbrodni występku z § 8 u. k. uzniat dokonana 8. maja 1925 konfliktakę za usprawiedliwiona i zarządził zmniejszenie całego nakładu wydai w myli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiisma, by orzeczenie niniejsze umieszcil bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszjej stronie. Niewykonanie tego nakazu podlega za souy następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1903 Dz. p. r. Nr. 6 dx 1903 t. i. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 40) zł. r. Lwów dnia 9. maja 1925 r. Hawel.

Після суду.

Враження і рефлексії на маршівській рівнянській розправі.

І. Мовчанка.

Перше ніж адекватно проаналізувати на самому суді, котру дубою найкраще буде амальювати інткою маршівських епілоді, про які важко було писати у коротких пресових телеграмках, — слід звернути увагу на глуху мовчанку, з якою зустрілась рівнянська розправа як у польській так і всієї закордонної преси. З усіх шумно наповідуваних кореспондентів (я заповілих, ніде правди діти, й ми самі, поїхавши в інформаційний орган Парламентарної Репрезентації, холмського „Нашого життя“!), явилися два представники жидівських газет („Наш Пшегльонд“, „Момент“, „Нови Дзєнік“, „Наєр Фолькс-блат“, „Хейлє“), два кореспонденти радянських агенцій („Роста“ — Рос. Телегр. Аг. — і „Ратау“ — Рад. Аг. України), два львівські українські публіцисти („Ціло“, „Новий Час“), співробітник агадаого холмського „Н. Життя“, і репортер місцевої вшепольської газети „Волинське Слово“ та хрунівського (осітківського) „Дзвону“. Не приїхав буквально ані один кореспондент варшавської преси ані ж якийсь закордонної преси. Представник офіційного ПАТ-а з'явився на початку розправи, перешіпнувся з місцевими „авторитетними колами“, навіть і сів на стіл газетярів і ще — щоб аже більш не показатися ані в суді ані на поштовоу уряді... Таким робом офіційна телеграфічна агенція не вважала доцільним подати хочби коротке повідомлення про те, що перед карним судом стали три члени державної законодавчої установи!

Тенденції затушувати процес і не допустити до його розголосу — була очевидно вже згорі і цьому нічого дивуватися, дарма, що в цій тенденції урядова й півурядова преса дійшла аж до абсурду. Трохи рикавішою є постава цілої збірної польської навіть т. зв. опозиційної преси включно до найбільшій її органів, яка теж потрактувала реп-порт емі надзвичайного значіння факт суду над трьома посланцями. Пригадаймо шум, який творився біля процесу одного польського комуніста Ланьцущого і байдужність до розправи трьох українських послів патріотичного Селянського Союзу — і будемо мати цікавий приклад до зрозуміння польської „публічної опінії“ усіх напрямків.

Пурис

паста до взути
хороше взути

І одні й другі — урядові й урядові польські газети — це подібно про інформації з рівнянського процесу й промовчати його саїдо-мо й тенденційно, прегарно знаючи про сам факт. За те мовчанка з боку закордонної — німецької, французької, англійської — преси являється виключно впливом неопініформованості. Винувають тут не закордонна преса, а ми самі, Українці, які не шукаємо доступу до неї, дарма, що знайти той доступ можна.

І тут з прикритістю походитьсь ствердити повну відсутність зв'язку Української Парламентарної Репрезентації передусім з представниками чужоземної преси у Варшаві: ніщо інше, тільки саме легковаження того зв'язку й зведення парлам. Секретаріату виключно до ролі канцелярщини є м. н. причиною й того останнього скандалу, що про суд і засуд трьох українських послів нема ані згадки навіть у дійсно прихильних нам органах чужоземної преси. Чи можна сумніватись у тому, що при іншому рівні зацікавлення світа рівнянським процесом не трапились би на ньому такі небували в історії новітнього судівництва моменти, яких ми були свідками, що суддя не викидає би зі сід адвоката й мужів добря та не дозволяв би собі на іронічні уваги на тему посольських здібностей? Колиж пп. Ходецькі й Башинські отримали би вірники собі, тоді нинішній процес був би справжнім світовим, непривиклою до таких процесів, ми вивезли б з Рівного величезний політичний капітал.

Чи прийдеться ще багато разів бідакти на промахи, які є логічними висновками нашого хуторянського світогляду?

І. Н.-м.

15 С. М. здержується висилку часопису тим ВП. передплатникам, що залягають з передплатою за біжучий місяць. Передплата на біжучий місяць 4'20 зол.

Все в порядку..

Мережа провокацій.

Здавалося, що викриття розгалуженої провокації, яка поглотила вже стільки жертв, буде товчком до радикальної чистки в політичній поліції. Здавалося, що перед грізною небезпечкою просвітліє зачеплений у теперішніх можновладців; здавалося, що отруйне багно провокації буде радикально прочищене, що наступить азорт — як не в суті, то хоч в методах правління.

Були основи сподіватися, що так справді буде — тим більше, що бюджетова дискусія дала незначайно багато матеріалу для оцінки діяльності поліції взагалі, а політичної зокрема. Може неважним бути для польського уряду те, що про діяльність поліції говорив пос. Приступа, але що найменше важним повинно бути те, що говорив пос. Сьжаровскі і пос. Марек, два записані польські патріоти і державники. Та по деяких ваганнях побідила думка високого члена уряду, про що агадував в своїй промові пос. Марек, що неприемну провокаційну справу слід затушувати. І починається тушування. Замість знищити пошесть провокації, замість втяти голову гідної огидної провокації, замість перевести реорганізацію цієї державно-польської установи in capite et membris, наступляє в повному обемі поворот до попереднього становища. Не тільки лишається на своєму становищі віцеамін. Смульскі, але й не прийнято димісії відомого майстра політичної поліції, гомінкго підісп. Пйонткевіча. А не прийнято зголошеної димісії тому, що за начальником варшавської дефензиви стали в оборонній позиції всі поліційні комісари і теж зголосили димісію.

шавської дефензиви — він був провокатором на два боки. Пйонткевіч має великі заслуги перед державою, бо на нього і другого провокатора Цехновського пригноджено замик.

В останньому часі провокатор Троїновскі одержав від партії (якої партії?) доручення пригнітити незалежну хлопську партію до кожних ністів. Також саме доручення одержав він від дефензиви (я стилізації львівської „Хейлє“ на виглядає так: „W tym zamput czasie otrzymał od polne zlecenie wzgledem tego odlatu chloroksydowego od defenzwy“).

Провокатори Цехновскі і Троїновскі в своїм часі належали до людської міліції, якої частина створила розбійничу ватагу і займалася нападами і гоабунками. Частину цієї ватаги розстріляно, а частину спаслася утечею за кордон. Цехновскі і Троїновскі згодом вернули до краю і почали служити вітчизні в політичній поліції, виконуючи її доручення.

Згадані провокатори довіреники і виконавці політичної поліції — тільки двома пташками, яких слідує на муту дефензиви знає ширший загаль. А скільки там іще криється інших пташків, яких досі не розшифровано!

Дефензива контролювала посідла навіть міністрів, вичитувала їхні кореспонденції, шануючи забезпечену конституційною листово тайну, дефензива творила чорний кабінет, перед яким тремтіли і даліше тремтіють навіть народні вибранці.

Провокація! — яка страшна сила, а ще страшніший його зміст. Вона атискається всюди, у всі кути суспільного організму, вона з'являється, розкладає, нівець, абияк ad maiorem gloriam... хіба масового божества.

Чи Ви вже з членом Кооператив „Рідна Школа“? Як ні, то впишіть негайно і один уділ (най) 5 зол., числ. уділів необмежене. Висока 30 грошів. Заява приступлення можна одержати в кожному Кругу У. П. Т. — Пишіть і посилайте гроші на адресу: Дирекція Кооператив „Рідна Школа“ Львів, Ринок, ч. 10. II. лав.

О. Саліковський.

Хто такий був Скоропадський?

(Школиківський.)

Підходив жовтень. Настрої проти гетьмана ще більш загострились. Черячуки про це пише:

„Всі російські партії, починаючи від крайних правих і кінчаючи лівими, до хоробливості боялися відокремлення України від Росії. З незрозумілою перестрою, хочаби ціною продали Україну більшовикам, з гаслом „чим гірше, тим ліше“ — аби тільки не існувала самостійна Україна, вони вели наступ на гетьмана, переконуючи його відмовитися від самостійності і проголосити присягання до Росії.“

Співаючи в душі обєднання Росії, у тій або іншій формі, Скоропадський не припиняв їх діяльності, ішов їм назустріч, заспокоюючи іноді „ширих“ самостійників деякими актами і вчинками, як от відкриття українських університетів у Києві та Кам'янці Подільському і відмовляючи таким чином повстанню. Але це не задовольняло російські партії.

Щі російські партії неупинно переконували гетьмана, що аже усе готове, що він лишиться один зі

свого самостійністю, що аже й Кубань і Дон заявили про своє з'єднання з Росією, що Крим, Грузія, Дон, Кубань, добровільно й Астханці бачать Росію не інакше як Єдиную і Неділимою“, що Німці тепер безсилі, що союзники (Антанта) остаточно знищать його, якщо він не визнає свого лиця, не піде до Росії; що слід йому лише заявити про це і весь український національний рух загине, а за один-два тижні 100—200 тисячна армія осіб, що мешкають на Україні, але не бажають йому тепер служити, рушиться разом з добровольцями й Донцями з України на Москву для боротьби з більшовиками та відновлення Росії. Російська інтелігенція переконувала його, що на Українці жадного національного руху нема, що всі на Україні пліють за ним, якщо тільки він заявить про присягання до Росії.

Гетьман почав піддаватися цьому натискові.

Він дозволяв, покищо неофіційно, формувати на Україні російські відділи. У Києві аже не криючись мешкали особи, що стояли на чолі цих відділів. З ініціативи герцога Г. Н. Лейхтенбергського відчинено бюро для бражки людей у піддану армію. Почалося формування особного корпусу, на чолі якого мав стати граф Келлер. Геть-

ман субсидував через мене цю армію. На вулицях Києва аже ота-рости стали появлятися офіцери з відзнаками цих російських частин, чим розпалювалися пристрасти націоналістів України.“

Тимчасом натиск на гетьмана Росією продовжувався. Ще в перших днях листопаду під натиском російської інтелігенції йому вручили меморіал 10 міністрів, що нароби-ли тоді стільки гомону, про необхідність з'єднання України з Росією. Цей гарний жест зробив своє діло. На чолі міністерства став С. Н. Гербель, і 14 листопаду гетьман підняв заборону і особливою грамотою до українського народу проголосив Україну про її майбутні шлюхи спільні з Росією.

Та на жаль, каже Черячуки, російська інтелігенція помилилася. Вже нічю з 15 на 16 листопада на вулицях Києва і в інших центрах України були розстріляні прокламції за підписом директорії (Винниченка, Петлюри, Шавця, Маркаренка і Андрієвського), що закликали до повалення гетьмана, як узурпатора, що захопив владу і тепер бажав підбити Україну знов під Москву.

Відозва ця закликала до збройного повстання на оборону народних прав, мови, самостійності, оголошували гетьмана поза законом.

Зразу спалахнуло повстання по цілій Україні.“

У цей тяжкий мент гетьман міліції використати добровольців відділи, та надії його завели. Замість обіцянки російською інтелігенцією 100—200 тисяч людей, готових йти на Москву, далає мобілізувати 6—8 тисяч. Сидиш Петлюри аспіро-ли та росли; він у три тижні зібрав проти гетьмана три і віз дивізії добре одягнених та озброєних вояків, запавених ідеєю боротьби за свою самостійність та великими обіцянками союзників реформи.

Одточасно з виступом Петлюри почали панічно втікати в Київ і з України Росіяни, — ті самі Росіяни, котрі ще так недавно доводили, що самостійного руху нема, що все на Україні — на боці Росії. Тепер ці проповідники тікали зі страху не тільки перед Директорією, але перед кожним козак-ом. Я не встигав видавати відділів, всіх, хто бажав залишити російську інтелігенцію, покинули ті самі, а за-кого він зробив невчасний про-22. листопаду усіхми передали що примусили гетьмана передати цю команду в руки графа Келлера.“

Ріано за місяць після того, а гетьман проголосив зміну політики України. 14 грудня нощ. ст. жовт.

ЗЕЛЕМЯНЦІ

Умебльовані кімнати.
Паршорядний харчі
ЦІНИ ЗНИЖЕНІ.

Снішться з замовленнями на
літні місця.
БЮРО: Львів, РУСНА 18. І. пов.
мій 12—1 год.

1910 АДРЕСА: 3—4
УПРАВА ЛТНІСЬКА
ЗЕЛЕМЯНКА п. Гребенів.

Тягло.

Ст. Грабскі про нинішню нестесню в Польщі.

Американсько-жидівський діяч, великий промисловець Сам. Лемперт, що належав до консорції, яка дала Польщі 35 міль. дол. позички, відмідав Польщу. Пон тієї нагоді підбав він низку розмов з польськими міністрами, порушуючи актуальні польсько-жидівські справи. Між ними говорив він також з ідеологом теперішнього кабінету мін. Ст. Грабським. Очевидно, Ст. Грабскі з прикметною собі безпосередністю і ширістю намагався пояснити істину вання польського антисемітизму. Отже цей антисемітизм зродився на підкладі негативного відношення Жидів до польської державності. Польські політичні чинники не мають довіри до жидівських політиків. Очевидно, найбільшим прогріхом Жидів є те, що вони втягують ся („Хайла“ залеречує, даючи знак запиту) з українською і білоруською опозицією, хоч їх вимоги не покриваються з вимогами інших національних меншостей.

В економічній діяльності — по словам п. Грабського — йде боротьба між селом і містом. А що місто репрезентує головним чином Жиди, то проти них звертається вістря боротьби. Жиди займають тверді позиції в торгівлі і промислі і не хочуть з них зуступити. А це знову притока до боротьби й антисемітизму. Але як наступить стабілізація в польській торгівлі, то тоді припиниться конкурентна боротьба, і тим самим боротьба рас. Зрештою, польський уряд думає винагородити жидівські втрати в економічній діяльності, роблячи їм деякі уступки на культурно-освітньому полі.

Та все таки закидом найгрубішого калібру на адресу Жидів є їх ав-

док з „українською і білоруською опозицією“. Є не видно болюче місце польської політики. Уважимо своїм обов'язком нагадати п. Грабського, що знак запиту „Хайла“ є за всім на місці, що Жиди не піддаються тепер ніяким, навіть наймарнішим зв'язкам з Українцями і Білорусцями. Вони зі шкіри вилазять, щоб на кожній кроці виявити свою лояльність, нинішнє польсько-державницьке почуття, вони всюди маркантно зазначають, що не мають і не хочуть нічого мати з такими „недоцільними“ елементами, як українська і білоруська опозиція.

Ще рік тому посол Грінбаум зі соймової томбули запевнював, що Жиди не хотять бути і не будуть польонізаційною авангардою на „кресах“, що не будуть вогнищем тяглою у денационалізаційних походах сучасних можновладців. Та нам прийшлося розчаруватися, не в широті слів п. Грінбаума, але в жидівській практиці. Якраз ніхто інший, тільки Жиди, ще в більшій мірі — як польські колоністи, є носіями польонізації на українській національній території, є тяглою у вогні польської культури, є виконавцями польських замислів. Вони надають польське тавро містам на українській національній території, вони репрезентують у нас польську культуру, вони єдиніються з державною більшістю. Тому кривду роблять їм своїми закидами про зв'язок з „українською і білоруською опозицією“ і тому вважаємо своїм обов'язком стати в їх обороні.

Сторожі безпеки в світлі автореклями.

Офіційний поліцейський орган „Газета Адміністрації і Поліції Паньшавої“ приніс статтю пос. З. Русінка під написом „Червава поліція в світлі бюджетової дискусії“. Очевидно, ніякого „світла бюджетової дискусії“ тут нема, а з авторекляма, є „уоснування“ злочинності громадянства і тим самим уоснування потреби великої поліції для її приборкання.

Отже в році 1924 зголошено 1,770,000 зловживань (переступств). На одного поліцає випадало переступство 48, а на 1 км. кв. 4,5 таких зголошень. З цього виявляється, що кожний 15-тий горожанин польської держави є злочинцем. Сумна картина.

но ворожим таборам, а коли здавлося йому, що можна вже кинути стілець український та цілком перейти на московський, то трапилася катастрофа: стілець провалився в підпілля. Червучини гадає, що вишло це лише через поспішність та невчасність зміни Скоропадським української політики. Треба, мовляв, було почекаати якийсь час і тоді єдина велика неділя Росія (Червучини друкує цю формулу величезними літерами!) булаб здійснена безсумнівно...

На погляд ген. Червучина, Росіяне повинні почувати велику винуватість перед Скоропадським і з шим трудно не погодитися. Але в такому разі само собою виникає питання: а як же Українці? Що вони повинні почувати?.. Незвичайно цікаво було би мати відповідь просту на це — просту і чесну відповідь — від тих, хто до цієї пори ще хидєє гіркі докори противникам підозрілої політики Скоропадського. Ш противники ще в 1918 році розшифрували політику Скоропадського так — і то точно ісеєнько так, — як розшифровував її тепер його прихильник і однодумець.

Цього факту жадним коном не обідеши.

Відгуки дня.

Направа репутації.

Збішка, Завіша, Ляонгіус Подбігента, Август Мошкі, Циганські — ось і зорі, що сїдїли яким сїзлом на атлетичному м'ячі. Нинішній раз були всіма Самсоном, Кожанком, Муромом і тим подібні Бамбулі.

Але в останні часи всі пішли на гірше. Національні меншости стали брати верк над пануючою більшістю.

Українець Богатирів ширгокта Циганськім, аж задумав. З тихим тоутом удавоясь суадам прогнати Богатирова, що побідав Циганськім.

Жид Брайтбарт позував зубами стільки лемпюх, що для заспокоєння публіки треба було його зробити „rodowitym Polakiem“ Łódzi.

Публіка опіє позоно всококоласа. Але поважний одиниць не могли так здоколасити. Вони бачили, що всі частокровні польські синиці падають під ударами пастушків пісних козачків, а з трудом добита предкаша сьваа хитється в своїй підставі.

Національні меншости раділи з цього (Україні яєно, Жиди потайки) і вже задумали робити собі великі надії.

Українці ждали, що аж тепер змивається їх доля, коли рішуче Богатирова, щоб „довер“ нашу спечу на віста тоїм армі.

Жалко, що в тому списку не подано, скільки зловживань чи злочинів з числа 1,770,000 належить самим сторожам безпеки, бо зі звіту тогож посла Русінка в соїм знаємо, що на 38,000 поліцає було стількиж переступників між ними, а наслідком чого видано зі служби 2,400 поліцає.

Поважніших провин і злочинів, як грабуни, розбої, вбивства, підпали, крадіжки в вломом — було в 1924 році — 27,926, що дає 1 випадок на 970 мешканців. Грабунки і розбої, докочаних ватагами, було 577, з чого викрито 64,8 процент. Зорганізовані ватаги завершили 134 вбивства, викрито 73,9 процент. Злочинних підпали в році 1924 було 1284 випадки, викрито 54,8 процент. Випадків крадіжки в вломом було 23,363, викрито 58,3 процент.

Як бачимо, то злочинність зовсім показана, а скількиж викритих злочинів зовсім непоказана. Не знати тільки, що викрила поліція, а що викрилося само собою, або неподілітими чинниками. Так само цифра 1,770,000 зголошених зловживань нічого не говорить, хоч і вказує на злочинність горожан держави, бо при добрій волі поліція, переіаши кілька генеральних переглядів горожан „чужоплемінців“, може зголосити навіть 17 мільонів зловживань. Також не сказано, скільки між ними зловживаннями є політичних провин, бо це дало би нам картину політичної консолідації держави.

Поліцейська авторекляма має на меті доказати потребу не зменшення, але збільшення поліції. Нехай кожний горожанин має свого ангела-хоронителя і нехай працює на його удержання.

Теорія й життя.

Уряд СРСР, приступив до денационалізації деяких приватних підприємств і до демуніципалізації неохочого майна на містах. Державний завод засадною „СТО“, тобто Ряди Праці та оборони, про готовність уряду повернути б власникам ті їхні підприємства, які тепер не функціонують, а також готовність уряди їм кредити з державних банків з тим, щоб вони кредити використали на урештовлення виробництва. Підприємці, що згодяться урукомити фабрики, будуть звільнені від платити аж до часу, коли підприємства почнуть давати доходи. Націоналізовані підприємства будуть видані старим власникам тільки на зразок праці — казуть інші відомості. Московські кореспонденти англійських газет підтверджують цю другу вістку.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-родна фортеця, це певний захист у році „жидівства“!

Жиди були певні, що їх мінити Самсон — Брайтбарт ухопить колись череп, якого небуло в. осл і перетрінає помітні Фіалістички.

Але перетрінає реалі і одні і дивні. Недавно гроном ухала на них газетна вістка:

„Pod pomnikiem Mickiewicza poleżyła ubiegłej nocy jakaś nieznana ręką (i) wielką płytę z napisem: „Nieznajemy Złotychowi — Łódź“.

Кожний, хто прочитав цю вістку, думає, що це собі протіяла мана плита з каменю, яку може дивити осли, хоча б „ніскапа“ була.

Одначе хто побачив її — зжинувся.

Ще пам'ятаю, як лежало дещечко на м'яку на під'їзді тоїм вогні. Чейна плита не замітила навіть, хто її приніс і поточив. Отже: мисля той хто мисля плиту хіба під плитою і покладає титового на сході пам'ятника. Що за сьм була в тім названій „ути“?

Вістковоза розтискала би вона як муку, а Брайтбарта порізкавала разом з його лашчохами.

Знаю, що багато несприйм Томіс по-жмуєть недовірливо око, читаючи про цю велику руку.

Але ми, Мазоподки, знаючи правдолюбність сусідської преси, не сумніваємось, що так воно було справді.

Якісь Галий нападком Збішка, Завіша і Август Мошкі приніс потаємно вістковозу плиту і покладав неутро серед міста.

Redaktion Wink.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Український клуб у справі присуду послів.

Український соймовий клуб з приводу присуду українських послів видав відозву до українського народу. Відклик проти присуду розглядати апеляційний суд в Люблінні. В разі присуду і, Інстанції засуджені послі на основі відносних приписів утратять мандати.

Димісія Тугута.

З Варшави повідомляють, що димісія відпрем. Тугута послідує не наслідком ухвали клубу Парції праці, але з причини непорозумін між Т-ом і деякими членами уряду в справі поділу рефератів у секції для справ національних меншостей. Димісія мала би послідувати дня 18. V.

Новий заговор на д-р. Баганського.

Виленьська поліція одержала вістку, що гурток шкільної молоді приготував новий атентат на життя директора гім. ім. Лелєзеля, Баганського. Тому поліція перевела ревізію в мешканні Леона Бучковського, уч. техн. курфа. Б—о і з його товаришів арештовано. Всі були п'яні. Б. мав при собі виго-стрений шевський ніж, підручник як кидати гранати, статут тов. „Młodników zabawy“ і лист із словами „Відходжу, бо я сповнив довг кової“. В слідстві 10-літній Бучковскі знав, що хоч би й 10 літ мав сидіти в тюрмі, то й так Баганському мусить зробити кінець. В справі стоє „Młodników Zabawy“ поліція вислідня, що то були школи учеників із ученицями в мешканні арештованого.

Присуд у справі софійського атентату.

Воєний суд в Софії видав присуд у справі атентату в соборі: на д-ра Задгурского, Філдмана, Абдієва, Дмитрова, Гранчарова, Петріні, Косовського і Кеса засуджено на смерть, Камбурова на три роки в'язниці, Абдієва, Дмитрова, Гранчарова, Петріні й Кеса засудили заочно. Присуд — смерть на шибениці — виконують слідуючого тижня на публічній площі в Софії. Крім коштів розправи, має 7 обвинувачених заплатити грошеву керу по 500,000 і 250,000 левів.

Заприспівнення Гінденбурга.

Дня 12. V. Гінденбург аложив присягу на руки предс. райстагу Лабла. Присяга відбулася спокійно, лише комуністичні послі, як Г. явився на сіді, піднесли оклик в честь ком. республіки і вийшли.

почало входити в Київ військо Петлюри. Першими увійшли частини осідного корпусу отамана Коновальця. Вони робили гарне враження“.

Нічого не мінючи, нічого від себе не додаючи, я навів низку цитат з мемуарів Росіянина, і лише тепер дозволю собі сказати кілька слів від себе.

Мемуари писані дружньою для Скоропадського рукою, писані і є можливо разі людяною чесною і чє анальфебетом у політиці; але я не можу собі уявити, який ворог Скоропадського міг гірше прислухатися йому, ніж донський генерал Червучин. Щиро й отверго, а повагою та любовю до свого однодумця, він розкривав в мемуарах і свої і його карти.

Отже показується, що й Україна й Дон мусили чє с о в о проголосити та боронити свою незалежність, свою суверенність, щоб відірватися від большевиків, від Совдепії та утворити базу для відродження колишньої Волині і неподільної Росії. Це була мрія донського отамана Краснова, це була мрія Скоропадського. З перших же кроків свого гетьманування він лише прикидався симпатіником-Українцем. Всь час йому доводилося сидіти на двох стільцях, годити двом испримирен-

ДОМАШНІ ДАНСІНГІ

уявляє світові музику

ГРАМОФОН „His masters voice“

„ГОЛОС СВОГО ПАНА“

Голод.

Бюлетень Крайового Комітету Допомоги Голодному Селу.

4. 5. травня. 1925 р.

Діяльність Комітету Праці:

Комітет звернувся до Української Парламентарної Республіки з листом, в якому просить Парламентарну Репрезентативну комісію надати внесок в справі голоду на західно-українських землях. Комітет просить, щоб Українська Парламентарна Репрезентативна комісія до уряду з такими пропозиціями: а) отворити кредити для уживання позичок селянству в районі, що потерпіли від неурожаю, через кооперативні організації; б) отворити кредити для закупки збіжжя і розділу його в найбільше потребуючих місцевостях у формі безповоротних позичок, розділ збіжжя повинен переподати через кооперативні організації; в) отворити кредити на організацію громадських робіт; г) надати розпорядження про припинення стягання з дрібної земельної власності всіх безпосередніх податків аж до часу выяснення результатів нового урожаю.

Організаційний рух:

В м. Любачеві організувався Повітовий Комітет Допомоги „Голодному Селу“. Головою Комітету вибрано адв. Ардана. Сільський Комітет допомоги організувався в селах: Лукашів, Синяків, Горинів, Улавів і Динів старий — всі пов. Любачів.

Відгуки на мордоні:

Товариство „Просвіта“ в Загребі вислало возозку до України, які мешкають в Югославії, і звернулося до співгромадян з проханням зайнятися збірною.

Пощесті:

В окремих селах пов. Львів, Яворів і Сколе починає ширитися тиф: поширення пощести стоїть в безумовному зв'язку з зогрішенням віджиглювання населення в цім році.

Становище в пов. Любачів:

В повіті відчувалась брах потуги у всіх селях. Менше заможні селяни голодують. В с. Синяків обчислюється число голодуючих родин в 13, а в с. Лукашів 26 родин, а в с. Горинів 30. Найтяжча ситуація переживається в с. Синяків, яка є найбільшій селом в повіті. Місцевих заробітків дуже мало; по двохрах платять 35—70 грошей денно. Деякі селяни питають на заробітки до Франції; урядова допомога в зв'язку з неурожаем буде в мінімальних розмірах.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Останнє число „Діла“ сфоксифікувала прокуратура за цілу перелікову статтю п. 2. „Суд і засуд“ крім вступного штиату і за один уступ із підділу п. 2. „Поса“.

— Віце в обранні прав української мови. В неділю 10 травня у великій залі „Народного Дому“ у Львові відбулося велике віце, скликане заходами народної організації України міста Львова. Віце відкрив інспектор Лішнійський і заснував коротко його мету. Головою обрано проф. Безовського. Реферат про права української мови на підставі останніх тав. „хресових“ законів і виконаних розпорядків до них виколося д-р Марітчак а другий реферат про громадську самоуправу, а окрема про господарку звавсяго магістрату виколося п. В. Целевич. По окремій дискусії прийнято резолюції, в яких Українці м. Львова протестують проти надмірних обмежень прав української мови в судах, прокуратурах, нотаріатах і інших державних та самоуправних установах, які то обмеження вводять „хресове“ законодавство; проти розпорядку міністра торговлі та промислу з 20. грудня 1924 в справі знесення прав української мови а початковій комунікації; а далі відзано українську парламентарну репрезентативну комісію всі можливі заходи для зміни названих законів по думці повної самостійності української мови на територіях української території; далі прийнято внесок про те, щоб лізвати українське населення до використання в тих законах; накінець, ухвалили заклик до громадських урядів, щоб вживали в законі в органи влади виключно української мови.

— Улісь і політика. Оженився наш парубок з дівчиною латинською і захотівсь емігрувати брати шлюб у костелі. Коли прийшло до присяги — як похотівсь погано і мелодій не все розуміє на по присяге. Ажже стиль, костельний присяга не тоби не розуміє зі сусідом! Польський парох Рому, катехиз з Рави руської, що давав йому шлюб, так розуміється на похвалу за його польську

Грамофон цей найновіший конструйний (система РА ДІО з мікрофоновою підкладкою) утятий першорядним знанням цілого світа за найкращий. Найкраща репродукція без шуму. Великий катріт. Північ, південь, жінки, хлопці і дівчата, катріти: РОЗЕНБЛЮТТА, КВАРТА, СПРОТИ.

THE GRAMOPHONE Co., Limited, LONDON.

Генеральний представник на Північ:

ЙОСИФ РЕБСЛЕР

Кранів, Фальоріянка 25. Львів, Сикстула 2.

могу, що серед обряду скитч зі себе духовні ризи і хотів вийти з костела. На по похотівсь заявити, що обійдеться без шлюбу і буде жити з жінкою так. Ця споткнулася ксьондза вернутись і домічати шлюб. Але за те подав у суд скаргу на похотівсь за свідоме гулявання з польськими мови. І ось, епілог історії — документи на нову північ: Uchwa 10708/25. Rawa ruska, dnia 28. marca 1925. Do Pana Wasyl Michałowicz w Lubyczu kniazia Nr. 171. Orzeczeniem Starostwa z dnia 13. lutego 1926 L. 186/25 skazany Pan został na podstawi i za przekroczenie postanowienia § 1) ces. rozp. z 20. kwietnia 1854. Dz. p. Nr. 96 popelnienie dnia 15. listopada 1924 przez demonstracyjne wyrażenie nienawiści i pogardy dla języka państwowego w Kościele w czasie nabożeństwa, na karę aresztu przez 8 dni, oraz zobowiązania Pana do zwrotu kosztów postępowania karnego prowadzonego stawieniem świadków w wysokości 6 zł. Urząd Wojewódzki orzeczeniem z dnia 20. marca 1925 L. 5624/III nie uwzględnił rekursu Pana i zatwierdził zaszereżone orzeczenia z dowodów w niem orzeczonych. Od tej decyzji w mydl § 3. rozp. min. z 31. stycznia 1860 Dz. p. Nr. 31. niema dalszego rekursu. Zawiadujemy Pana o tem, wyzywamy Go, aby do dni 8-miu zszedł się w Sądzie powiatowym w Uhnowie, celem odciśnięcia natychmiastowej kary aresztu, a nadto w tym samym terminie przekazał Starostwu należący czekiemi P. K. O. kwotę 6 zł. — Starosta (nielike нечестлив). Не присатай по польськи — але, а присатай ще гірше!

— Бомба на львівському університеті. Нинішня польська преса принесла дуже обіймні рецензії про те, як то в будинку львівського університету при вул. Миколаївській вийшла в коміні на довгую попері бумба. Наслідком експлозії запалилося шість метрів стіни та повипалили всі шибви в тому крилі будинку, де був вибух. Поліція заявила ствердити, що перед вибухом перестали функціонувати університетські телефони. Зродилася вже гіпотеза про те, що перед вибухом прийшли якийсь невідомий, який поєдставив себе за викликання телефонної централі з дорученням направити телефонний провід. Йому дали ключ під стріху. Скоро він покинув незаметно будинок, а по його виході наступила експлозія. Тимчасом „Курс Львівський“ на підставі останніх відомостей стверджує, що про ніяку бомбу в даному випадку не могло бути й мови, бо не заклали садка, надмірне накопичення якої в коміні спричинило вибух. Ствердили не військовий заклад-протекти, що не мали ніяких слідів бомбового атакату.

— Ще про вибух у фабриці пороку. Вчора ми подали новинку про те, що в сильній польській фабриці під Радомом наступив вибух наслідком короткого замкнення електричної струї. Вибух знищив пічкотню озин будинку фабрики. Нині телеграми приносять відомості про те, що поліція не визнає заподаної причини вибуху. Вона твердить, що вибух спричинили диверсанти. Покищо йде між слідчими органами сир на теку, чи вибух спричинили диверсанти, чи коротке замкнення електричної струї.

— Пошесть самогубств серед польської гімназійної молоді. Не протоміли ще відгуки страшної трагедії у львівській польській гімназії, а вже вчора мала місце в Кракові подія, що проймала кожного трагіком. Учень VI. кл. IV. гімназії Кадимир Гаухер по годній німецької мови лишив на коридор і астрів до себе в голову з револьвером. Причиною того вчому була знавота з німецької мови, яку дістає на годній. Гаухер мав 17 літ. Його відвели до шпиталю, але немає надії на видужання.

— Американська поліція проти косметичної хірургії. Поліція хірургії дивилася до того, що може напраздяти і ампірати нос, усувати всі нерости і бородавки. З огляду на косметичку не дуже добре та вигляде для покриваження природою. Та американська поліція протиставля надмірному приміюванню косметичної хірургії тому, що це їй утруднює боротьбу з усякими злодіями та бандитами, які послуговуються тою хірургією для зміни свого обличчя. Поліція домагається допущення до всіх тих хірургіко-косметичних операцій поліційної контролі.

— Набувало огороження банку в Москві. В Москві докидало незвичайно зухвало напад на банк серед білого дня в центрі міста. Жертвою грабунку стала філія українського державного банку. Будинок філії окупували сильні відділи бандитів. Не зважаючи на спроби публіки, бандити адреліся до середини і приступили негайно до випорожнювання каси. Дирекція залякувала міліцію. Прибувши негайно відділи поліції та червоноармійців звели завзятий бій з бандою. Навіть бандя піддалася в провідник її поповнення самогубства. Інших членів банди завололо живцем. Є багато ранених мілішверів та червоноармійців. Цей факт та-

кого зухвало напад на банк у столиці СРСР, серед білого дня кидас дуже ярке світло на пачуючі там відносини.

— Жінка индивідом из ната на Мадриці. Мадридський уряд оголосив конкурс на посаду катя. До конкурсу зголосилося 500 кандидатів. Між ними переважали злочинні елементи. Одні зголосились аж з Америки і в життєвій поді, що брав участь у 25 самесудах (лічач), при чому все відгравало ролю самозавданого катя, а через те вбивав про свої кваліфікації і практик неабідну для обіймів такої посади. Зголосились між кандидатами і три жінки, а яких одна між мотами подати пожежу, поправу своєї егистенції. Вцілі офірті відкинуто.

— Американський спосіб іррадіації. У Зидичних Державах Північної Америки мала місце у Фльориді така подія. Наго і жесподівано вийшла пожежа в одному готелі пізнім вечером. В готелі мешкали самі міліонери. Від нього залязав ще й сусідній готель, теж замешаний міліонерами. Пожарна дружина зістала наказ питувати перш за все шуфляди з сичих готельних апартаментів, у яких містилися дороговістости. В часі пожежі та загальної паніки заїхав автомобілями другий відділ пожежної дружини, який занесяв виключно виношенням майна. Всі ріжні речі як футра, посуду, дивани, грощі, перли і т. п. пакували пожежники до автомобіля. Ніхто на них не звертав ніякої уваги. По тім виявилось, що були не пожежники, а бандити і злодії, що самі підпалили готель і потім вивезли з нього майже повну виношенням дороговістостей. Американські злодії зробили підком по американськи.

— Щеплення літєй. В повадні літєй львівської філії українського краєвого товариства охорони літєй і ошкі над молодію, вул. Ходоротського 15. (біля Вропольської, біля пятаделі) щепяться діти, що поведілка і четверга від год. 9—10 переє пол. Сироти і незасібі даром, шибі за дрібною оплатою 1—2

Посмертні згадки.

Володимир Кравчук, учень VIII. кл. філії акад. гімназії у Львові, помер дня 25. квітня ц. р. в домі своїх родин в Бірках великих в 18. році життя. В. І. П. 1—1

Маруся Кравчуківна, учениця VIII. кл. гімназії СС. Васильюх у Львові, померла дня 11. травня ц. р. в домі свого дідуся у Філевіч в 20 році життя. В. І. П. 1—1

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський та-то О. Миткевич.

Заличення — Сала Нар. Дому. Четвер 14. V. „Маруся Богуславка“. Пятниця 15. V. „Циганка Аза“. Субота 16. V. „Твардовський (2-й раз)“. Неділя 17. V. „Дні нашого життя“ — премієса (песні Андреева). 1872 4—?

До абсолювентів української гімназії в Коломиї 1925 р. Товариші! Як ми перед 20 роками працювали, покладаючи шкільну працю. Ви поручили нам скликати товариський зїзд а липні 1920 р. в Коломиї. Однаже в тім році не було можливо сповнити Ваше поручення, а й певно неоди в Вас не мав би був спроби зїзду участі у цьому зїзді. Супроти цього ми рішили просити Вас на зїзд у 20-ту річницю нашої матори. Зїзд наш відбується дня 6. липня ц. р. в Коломиї. В справі близького порозуміння просимо аголошуватися до: Олега Калитовського, Коломиї, „Народний Дім“ гімназії У. П. Т. При аголошенню подивайте адреси і тих товаришів, яких побут Вам відомий. До милого побачення! — Олег Калитовський, д-р Никифоро Гіряка. Роман Левицький. 1925 1—2

Дрібні оголошення.

РУТИНОВАНОГО КОНДИМЕНТА гласає адвокатська канцелярія в повітовій місті. Місце до обіймів негайно на корисних услугах. Аголошення приймась канцелярія д-ра Миколи Шухевича, адвоката у Львові, вул. Чарнецького. 1941 2—2

ДЯК, абсолювент перемиського дяківського інституту, апарний дїрїгент зорального сїду, грає на фісгармонії, може прозвонити скіп, писарку, пошукує посади. Михайло Відак, Білче золоте, п. в місті. 1946 2—2

В ГОРАХ, здоровій околиці, багатій на угоди, гриби, помешкання з удержанням на літо до літальця. — З. Біласова, ж. парота, Либихора п. високо важке.

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ. Н. С. П. ШПРУНГА (вул. Личаківська 34, т. 26—78), приймає ВІСНИКИ на підписання курсів купецького і банківського знання від з. 14-го травня 1925. Писати на машині. 1921 3—1

ПОТРІБНА хара інтелектуальна, старша жінка, до упави домі і хара домішного господарства на селі біля Львова. Платят після ужою. Аголошення по адресі Г. Терлецька Львів, вул. Бульварна 30/1. 1948 2—1

„FORD“ орт. складові часті, машини спец. карстати до напраз, поручає Віталіа Транда, Львів, Подлевського 2. 1915 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

По перерві виключення відносини похотівсь, одержати можна знов слави, медалями світових інституцій, підписане і від 20 літ всюди уживане натуральне ускорююче білч рибматим як також всілякі домашні

„НЕРВОЛЬ“ д-р ФРАНЦОЗ в ТЕРНОПІ.

Лістати можна в всіх аптеках закладуючи виразно „НЕРВОЛЬ“ д-ра Францо за маркою охороненою

СИЛІЗІЗ МОЛОТОМ або просто під адресою Д-Р Ю. ФРАНЦОЗ 1757 латах в Тернополі ч. 91 58

Огорожа Дротині сітки і металеві: Рафа. Сета, Діркова бигха, Гала шибі. І. КОНРАД Львів, Паски Фелікс

ОГОЛОШЕННЯ!

З днем 4. травня ц. р. відкриває

КРАВЕЦЬКУ РОБІТНЮ мужеську в Стрию

1950 в льокві

„НАРОДНОГО ДОМУ“ П. повера

вхід від вул. Шевченка.

Приймаємо вського поза зяковані в одяги: пильні, військові, свичені, учнівські, студентські і т. п., та виконують для найвищокого фасону і в озакі члсі по найдешевших цінах.

Працюють в нас першорядні краєвці сила з довголітньою загравною шкільною під проведом Ва. п. Івана Марка, зявного майстра у Львові, вул. Петра О ласкаве поперти Ва. Публіка проси

Управа Реміничо-торговельної Сили

„ДОСТАВА“

Кооператива з обм. порукою в Стрию.

На корисних услугах обм. в продаж по дивчівці цієї самої шкільної фабрики

золот. годинники

Уділяю ратальний сплат в часі

6-місячним.

1938 а) 3 поваженням

МАРІАН ДАЄВСКИ

Львів, вул. Академічна 10.

РЕСТАВРАЦІЯ

в городі Косцюшка

поручає знамениті обіді і вечери на приступних цінах.

Що вечера концерт військової оркестри. В неділю суботу і свята концерт симфонічний підчас обіді.

О численні відвідання устРАВА.

1918 3—3

МАШИНИ ДО ШИТТЯ, РОБІТИ

з першорядних фабрик як також складу часті поручає

1895

ЛЕОНАРД ВАНКЕ

механік і запряжений судовий майстер

у Львові, при вул. Враківській ч. 16